

figt stillede Fruentimmer, der søge Erhverv ved Utugt, og for de Personer, der gaae dem tilhaande i saa Henseende, eller hos hvem de ere tilhuse.

§ 4.

Offentlige Politisager henvises til Behandling ved Retten af Politidirecteuren, forsaavidt de ikke i Medfør af Slutningen i § 2 kunne indbringes efter Klage fra den Forurettede. De fordeles af Justitiarius mellem de tvende vedkommende Afdelinger.

§ 5.

Behandlingen af offentlige Politisager er mundtlig og offentlig, dog at Dommeren, naar en Sags særegne Beskaffenhed dertil giver Anledning, kan ved Kjendelse, som offentlig affiges, bestemme, at den skal foretages for lukkede Døre.

§ 6.

Naar vedkommende Afdeling har modtaget Sagen, indkalbes den Tiltalte med lovbestemt Varfel og vidnefast ved en Tilsigelse, som skal forkyndes og i Gjenpart afleveres paa Tiltaltens Bopæl, og som skal indeholde hans Navn, Stilling og Bopæl, samt Betegnelse af det Forhold, der er Gjenstand for Sagen, og Angivelse af de Lovbud, hvorefter det ansees strafbart.

Naar Sagen efter sin Beskaffenhed alene kan medføre Straf af Bøder, bør Tilsigelsen endvidere indeholde, at Tiltaltens Udeblivelse uden oplyst uovervindeligt Forsald vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paasigtede Forseelse, saaledes som den i Tilsigelsen er betegnet.

§ 7.

Møder den Tiltalte, oplæser Dommeren først de ham stillede Rapporter og andre Documenter eller den fra en formentlig Forurettet indgivne Klage samt Tilsigelsen og opfordrer Tiltalte til at erklære sig over Sigtelsen.

Vedgaaer han derefter at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, optages Sagen til Dom, uden at det i Reglen er nødvendigt at tilbeibringe yderligere Oplysninger.

§ 8.

Naar Tiltalte benægter eller ifkun tilbeels indrømmer Sigtelsens Rigtighed, søres Beviis i Sagen. Saafremt dette ikke kan see strag, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Tiltalte om, naar dette skal afholdes, og tilkjendegiver ham, at han ikke kan vente nogen anden Tilsigelse til samme. Dommeren træffer derhos fornøden Foranstaltning til, at Beviserne i Sagen kunne være tilstede i det saaledes berammede Møde.

Negter Tiltalte at ville afgive Forklaring angaaende Sagen og de ham i Anledning af samme forelagte Spørgsmaal, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at behandle i Overensstemmelse med § 7, 2den Afdeling.

§ 9.

Udebliver den Tiltalte, skjøndt behørig tilfagt, uden at anmeldte og beviisliggjøre lovligt Forsald, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at paadømme uden videre Beviisførelse, med mindre Dommeren i de med Sagen forbundne Omstændigheder finder Anledning til endnu engang at lade den Tiltalte tilsi-ge.

§ 10.

Naar den Tiltalte, hvem Udeblivelsesdom er overgaaet efter foranstaaende Paragraph, inden tredje Solemærker efter Dommens Forkyndelse oplyser, at han ved uovervindeligt Forsald var forhindret fra at møde under Sagen og ikke var istand til at anmeldte Forsaldet, har Dommeren ved en ny Dom at ophæve den forrige, hvorefter Sagen paany bliver at foretage til Forhandling.

§ 11.

I Sager, der ikke kunne medføre høiere Straf end Bøder, kan Tiltalte lade møde ved en Anden, der er forsynet med skriftlig Fuldmagt og i alle Henseender beredt paa at med-